

bog in Človek

Čital sem v Inpress, glasilu Češkoslovaške za inozemsko obveščevanje, dne 5 aprila 1948, da je umrl v Pragi Egon Erich Kisch, znani novinar, ki so mu pravili tudi »leteči reporter« revulucionarnega kova. Inpress ga označuje takole: E. E. Kisch, svetovni pisatelj, novinar širokega razgleda in predvsem neizprosni bojovnik za svobodnejše človeštvo, je v svojih delih izoblikoval svojo formo, nov literarni način izražanja, ki ga ravno današnja literatura potrebuje in katerega osnova je Človek (z veliko začetnico).

Da, ravno v tem je najusodnejša zmožnost človeškega uma, najusodnejša zgodba revnega človeškega srca, da postavlja za osnovo svojega svetovnega naziranja Človeka in da taji Boga — Stvarnika. Ponavlja se v revoluciji tekočega stoletja v človeški zgodovini že stokrat ponovljena laž, ki jo je v raju izgovoril satan Evi: Kakor bogova bosta. Kako bridke so posledice znote, ki iz revnega človeka dela Človeka in Boga poniža na boga, je občutilo človeštvo že nešteto krat, a se ne izmodni. Napuh prihaja vedno pred padcem in grehu sledita vedno kazen in pokora.

Bridkosti krščanske matere

V Titovi Jugoslaviji trpijo poleg duhovnikov najbolj krščanske matere. Ne popisno je njihovo duševno trpljenje, ko vidijo, kako komunistem razbija družine in kviri njih otroke. Kot levinja se borijo za duše svojih otrok. A večkrat morajo izpiti grenki kelih poraza ter jokati nad dušnim razdejanjem lastnega otroka, ali celo nad njegovim preranim grobom.

polovica Bricev, ki je bila mobilizirana na ta pogreb, je med smehom in klepetanjem šla v sprevodu. Zdjaj pa zdaj je padla celo opazka: »Vraga, saj je, kot bi pokopavali poginulega psa!« Na oljčnico dne 21. marca so videla Brda ob isti uri dva pogreba: krščanskega v Vipolzah in poganškega v Hlevniku. V Hlevniku ni bilo namreč krščanske matere...

Pravijo, da v Hlevniku na domu preminulega Lojzeta zelo »straši«.

Laž in prevara - podlaga volivne propagande

Volivni boj je končan in štetje glasov bo pokazalo, kako so se opredelili volilci. Da pokažemo, kako podlih sredstev se je v propagandi posluževala komunistična »fronta«, da bi pristudila ljudem vse, kar je cerkvenega, naj navedemo le en zgled.

Prvi teden aprila so vsi levičarski listi z mastnimi naslovi oznanjali, da je v Luganu v Švici izšla knjiga z naslovom: »Tajni dokumenti vatikanske diplomacije«. Cena 1200 L. Iz teh dokumentov naj bi bilo razvidno, kako so vsi kardinali, škofje in papež sami sovražniki vsake demokracije in nekaki zorniki proti delovnemu ljudstvu. — Dan za dnem so komunistični listi glodali to kost in dokazovali volivcem, da je zaradi takega zadržanja Cerkve edina rešitev v komunistični volivni zmagi. Volite za fronto!

In resnica?

1. Niti en sam tak dokument se ne nahaja v vatikanskem arhivu. Vse je izmišljeno, tako da se knjiga lahko imenuje »Tisoč in ena laž«.

2. Knjiga ni tiskana v Švici, ampak v Italiji v Novari, v tiskarni »La stella alpina«, medtem ko je naslovno stran tiskala neka tiskarna v Rimu.

3. Pisec teh lažnivih dokumentov ni morda kak vatikanski knjižničar, ampak Virgil Scattolini, ki je prej pisal umazane romane (na pr. »Gospa, ki ni bila nikoli gospodična«), bil pozneje zaupnik Mussolinijeve OVRA in se je po zlonamerni »osišč« ponujal raznim inozemskim vladam »kot informator iz Vatikana«.

Ta mož je bil te dni aretiran in je pri zaslišanju priznal, da so vsi ti dokumenti le plod njegove domišljije.

Komunisti so te izmišljotine tiskali z edinim namenom, da udarijo po Cerkvi in si pridobijo novih glasov od katoličanov, ki so s Cerkvijo nezadovoljni. Za tem so stremeli tudi lepaki z napisi: Krščanski delavci, ako hočete še ohraniti svojo vero, glasujte za fronto!

Morda so tisoči preprostih ljudi tem lažem verjeli, ker vera gre komunistu, ne pa Cerkvi v teh dneh egiptovske teme nad človeškim razumom.

Za resnicoljubnost rdečega časopisja pa je značilno to, da so po aretaciji in izjavah časnikarja V. Scattolinija sicer prenehali z objavljanjem odlomkov iz njegove knjige, a da niso hoteli priznati, da so grdo nasledili brezvestnemu špekulantu, temveč da še vedno trdijo, da so navedbe dokumentov resnične in da je Scattolinijeva izjava izsiljena. Vidi

se, kako jim je težko, zaradi resnice odpovedati se tako mastni kosti, ki bi jo sicer lahko glodali še celo leto in obrekovali med drugimi odličnimi ljudmi tudi slovenskega p. A. Prešerna, asistenta jezuitskega generala za slovenske pokrajine, v »Primorskem dnevnem obrekovalcu«.

Izobrazenec ali preprost človek, vsak je bedak in v teh časih ne bo prišel do nobenega pametnega spoznanja, dokler se ne bo prepričal, da komunistom ne sme prav ničesar verjeti, ker komunist je zrastle iz laži, v njej živi in z njo bo tudi pokončal samega sebe.

Proces proti Bitenčevi skupini

Dne 16. aprila 1948 se je pred ljubljanskim vrhovnim sodiščem zaključila razprava proti tako zvani Bitenčevi »vojniski in teroristični organizaciji«. Sodišče je obsodilo na smrt z ustrelitvijo prof. Bitenca Mirka ter Sokliča Janka, tri druge na kazen dosmrtnega obzema prostosti s prisilnim delom, ostale pa na prisilno delo od 2 do 20 let.

Ta proces je tipičen primer komunistične taktike. Naše ljudstvo ve že izza vojne, da so komunisti poiskali ob priliki vsake svoje polomije ali katastrofe, katero so sami zakrivali, »zadostilnih kozlov«, katere so razkričali za neposredne krivce, kot n. pr. 15 nedolžnih žrtev v Cerknem, ali senzacionalnih procesov, da so jim služili kot sredstvo za odvračanje splošne pozornosti od njih neljubih dogodkov, kot n. pr. proces proti nadškofu Stepincu ob priliki katastrofalne jugoslovanske politike na pariški mirovni konferenci. Zadnje dni je namreč silno zadela in zaprepastila slovenski narod pobuda treh zapadnih velesil glede predaje Trsta Italiji. Stoletne slovenske težnje in sanje so se tako razblinile. In to zgolj radi slepe in nore Titove politike, radi katere je zmagovalna Jugoslavija zgubila vsak prestiž na zapadu. To priznava zdaj zadnji Slovenec. In zahrumelo je med ljudstvom. Narod je že odprl usta, da izreče besedo zgodovinske obsodbe: »Komunisti ste radi vaše strankarske politike izdali slovenske narodne interese! Zapravili ste nam Koroško, Gorico, Trst... Torej je le res, da je slovenske interese predstavljala londonska jugoslovanska vlada, minister Krek, četniški pokret...« Teda pa je zavihetela partija krvavi bič, da bi ljudem zaprla usta, ter je uprizorila bombastičen proces preko zvočnikov in radia, da bi pred vso slovensko javnostjo ponovno umazala, ako se še da, ministra Kreka, slovenski četniški pokret in vse svobodne Slovence izven Jugoslavije.

To je dejanski okvir novega ljubljanskega procesa. To je njegov resnični namen. Prof. Bitenc in tovariši so bili samo priložnostne žrtve v tragikomedijski, samo strašno svarilo vsem, kaj jih čaka, ako odprejo usta, da bi razglasili v svet grozote suženjstva pod komunistično peto.

Neznansko je moralo biti telesno in duševno trpljenje obtožencev v preiskovalnem zaporu, ki jih je docela strlo, tako da so vdano priznavali vsako obtožbo. »Tega nisem storil«, je rekel med drugim eden obtožencev, »za to ne vem, se ne spominjam, toda če vi pravite, da sem storil, pa sem«. Sicer je bilo vsako zanikanje brez pomena. Goričan Albin Sirk je vse zanikal, ker je bil nedolžen; zato ga je državni tožilec karakteriziral za »pristni tip zakrknjenega fašista«, sodišče pa mu je prisodilo dvajset let prisilnega dela. Medtem pa je sodni zbor sprejel vsako obtožbo, vsak sum kot najbolj utemeljen dokaz. Sokliču ni pomagalo, da je odločno zanikal, da ni kriv obdolženega umora. Neka priča je izjavila, da je slišala od tretje osebe, da je baje videla bežati od kraja umora osebo, ki je bila podobna Sokliču. In to posredno, negotovo pričevanje je bilo za ljubljansko vrhovno sodišče »jasen in neizpodbiten dokaz...«

Klasičen pa je primer Bitenčevega zagovornika. Ta mož, ki je imel uradno nalogo, braniti in zagovarjati obtožence, je dejansko samo še bolj obdolževal svojega varovanca, žigosal njegovo delovanje in opravičeval najostrejšo kazen, ki ga bo pač zadela. Tako je, če volk brani jagnje!

Kot po eni strani odklanjamo vsako nasilje ter vsako nepostavno delovanje, smo dolžni po drugi strani obsoditi krivično poslovanje komunističnih sodišč.

ki ne sprejemajo protidokazov, ki ne dopuščajo razbremenilnih prič, ki ne trpijo resničnih zagovornikov, ki se poslužujejo ponarejenih obremenilnih dokumentov, ki predhodno živčno in psihološko ubijajo obtožence, da so nezmožni prave samoobrambe.

Skupina prof. Bitenca se je tako pridružila neštetim žrtvam, ki so krvavele in še krvavijo pod komunistično knuto. Njihov proces je nova postaja križevoga pota slovenskega ljudstva, ki dokazuje s krvavimi žrtvami celemu svetu, kako silno krivico mu delajo tisti, ki istovetijo slovensko ljudstvo s komunizmom.

Splošni vtisi, ki jih je dobil poslušalec radijske oddaje procesa, ako je imel malo pameti in srca za svoj narod.

Državni tožilec: surov in brezobziren strankar, ki ga navdihuje samo strastno sovraštvo.

Zagovorniki: možje v veliki zadregi, ker se v njih bori pravni čut za zahtevami pravne diktature.

OKNO V SVET

Medtem ko pišemo, se vrše volitve v novo državno zbornico v Rimu. Pri nas vlada mir in disciplina, najbrže bo tako tudi po drugih mestih. Izidi bodo znani šele potem, ko bo naš list že dotiskan. Zato jih bodo naši bralci morali poskušati v »Demokraciji«.

V Trstu je zavladala velika vznemirljenost, ker je 13. aprila Rusija odklonila predlog zapadnih zaveznikov, naj pride Trst pod Italijo. Zato so Tržačani uprizorili 15. 4. veliko demonstracijo za priključitev k Italiji in so tudi ZN sporočili to svojo željo.

Ali ne bi koristilo sebi in svojemu mestu bolj, če bi zahtevali revizijo mirovne pogodbe v tem smislu, da Trst ostane samostojen, a da se mu dodeli znatno širše ozemlje na vse štiri strani? Saj ima svet žalostne izkušnje z mesti brez zaledja, katerih eno je tudi Gorica, Mešanom in deželanom je treba dela in zaslužka bolj kot narodnega navdušenja in manifestacij. Trst bo velik in bo užival blagostanje le kot pristanišče za vso Srednjo Evropo.

V Parizu je 16 zapadnoevropskih držav podpisalo sporazum, da hočejo ameriško Marshallovo pomoč uporabiti za čimprejšnjo gospodarsko upostavitve na ta način, da si bodo tudi same vzajemno pomagale, si izmenjavale proizvode in tudi delavce, odpravljale postopoma carinske meje, tako da se sčasoma postane iz tega evropske carinske zveze in nazadnje politična tvorba Združenih evropskih držav. Ali bodo kedaj prišle k pameti tudi države sovjetskega bloka? Je li res potrebno, da si v njih toliko časa ne bodo mogli niti hlače zašiti, dokler ne bodo zgradili tovarn za šivanje? Ali so vlade postavljena za dobrobit državljani, ali za to, da jih mučijo? Trgovanje med narodi je bilo in bo na svetu. Kdor se sam iz sveta izključi, je podoben otroku, ki se v hiši trmoglavo »napihuje« ali »kuja« in ne mara ne govoriti ne jesti z domačimi. Takega le lakota strzene. — Tako bo tudi sovjetski blok kljub vsem ponovljenim petletkam lačen, bos in nag. In to naj bi se imenovalo »vladanje«, to je skrbstvo za javni blagor državljanov?

Obtoženci: ljudje, ki so pod pritiskom strašnih doživetij v ječah in pri preiskavah po večini zgubili svojo pravo duševno strukturo in so moralj priznati, da so iz ljubezni do mučenega naroda tvegali kako preveč nevarno stvar.

Kazni: take, kakršne je vedno dolžala krivica, ki se je z nasiljem hotela odbržati na oblasti.

Narod: njegovo trpljenje je tako silno, da je med njim vedno več ljudi, ki so pripravljani, za njegovo osvobojenje tvegati prav vse.

Občinstvo med razpravo: še se dobijo ljudje, ki se dajo pridobiti in morda tudi plačati za izbruhe nenasične krvočnosti in neverjetne brezsrčnosti do svojega bližnjega v tako veliki stiski in ponižanju.

Vprašanje

Kaj bi bilo s komunisti po resnično demokratičnih državah, ako bi se le te odločile, da bodo s komunisti tako kruto postopale, kakor postopajo komunistične države z demokratičnimi ljudmi in sploh z vsako opozicijo? Zob za zob! — bi napravil komuniste povsod silno majhne.

Molimo za stiskani slovenski narod, da bi vztrajal v potrpljenju in zaupanju na Boga in da bi naši dobri ljudje v borbi za narodno svobodo ne uporabljali sredstev, ki niso legalna in jim prinesejo toliko gorja. Prof. Bitenc je prosil odpuščanja tiste, ki so radi njega prišli v nesrečo.

Sodstvo FRLJ si je s tem procesom dalo nov moralni udarec, ako še ni izgubilo v svetu že vsega ugleda.

Več pravice, več resnice, več ljubezni! In manj bo odpora in prej bo zavladala prava sreča vsem Jugoslovonom, kar jim od srca želimo.

KOLUMBIJA je prekinila diplomatske zveze s Sovjeti. Konferenco so za par dni prekinili, zdaj pa že spet nadaljuje s svojimi posvetovanji. Komunistom na tej konferenci ne bodo mehko postlali.

V ANGLIJI so ukinali smrtno kazen za dobo 5 let. Ako se bo poskušnja obnesla, bodo smrtno kazen sploh odpravili. Kdaj bodo prišle do takih sklepov progresivne komunistične države?

Tam bo do njihovega koneca ostala na dnevnem redu smrtna kazen zlasti za vse tiste poštene ljudi, ki se upirajo nasilju in zločinu na oblasti in kaj tvegajo za obnove človeka vrednega življenja.

TRUMAN bo spet kandidiral za predsedniško mesto ZDA.

ORGANIZACIJA ZN za prehrano in poljedelstvo — imenovana FAO — je sklenila, da bo letos prvič po vojni Italija izvažala v zapadno Nemčijo zelnjavo in sadje.

V BLIŽINI BERLINA zbirajo Sovjeti večje število čet in tankov. Pravijo, da gre za pomladanske vojaške vaje. Amerikanci računajo, da imajo Sovjeti sedaj 170 popolnoma opremljenih divizij pod orožjem, njih sateliti pa povrh še 95 divizij. ZDA imajo pa le 9,5 divizij v aktivni službi. — Primerjajte te številke in boste videli, kje je volja za mir in kje za prepir.

NA IRSKEM se je ponesrečilo veliko letalo, ko je hotelo pristati na letališču. Bilo je na svojem rednem poletu okoli sveta. Potniki in posadka letala so vsi mrtvi, razven enega, ki je imel to srečo, da ga je sunek vrgel iz kabine.

VSI ROMUNSKI DRŽAVLJANI obeh spolov od 15. do 65. leta morajo 6 dni v mesecu »prostovoljno« in brezplačno delati za narodno obnovo in končno za oborožitev. Tega v volivni borbi niso priporočali komunisti v Italiji.

BOLJSEVIZACIJA ČEŠKOSLOVAŠKE Iz uradnih vesti, ki prihajajo iz Češkoslovaške, se razvdi, da je boljševizacija te države v polnem teku.

Posredovalnice za službe so prenapolnjene z ljudmi, ki so bili zaradi svojega protikomunističnega mišljenja odpuščeni iz službe. Te posredovalnice imajo oblast, poslati brezposelne tudi v rudnike in na poljska dela; to se je zgodilo

